

[Mølgaard]

dette parti ikke på trods af dyre løfter derom i den foregående valgkamp.

Sandheden er her som på en alvorlig række andre områder, at der er milevid afstand mellem princip-, arbejds- og valgprogrammanifester fra socialdemokratiets side og partiets daglige gerning her på tinge og i regering. Det skal indrømmes, at helheden i de nye vilkår for olie- og gasudvinding endnu ikke er fuldt afklaret, for vi mangler endnu at få udstukket rammerne for den kommende undergrundsbeskatning, som bl. a. Politikens lederartikel i dag efterlyser, men det må til gengæld herom siges, at det er for dårligt, når regeringen ikke er kommet videre med denne vigtige sag, end det fremgår af åbningstalen. Det er jo kun vage og svage antydninger af det kommende undergrunds-skattesystem, regeringen har givet, og disse antydninger peger ikke i nogen god retning.

En ting synes at ligge klart, og det er, at man vil en skat på overskuddene i de selskaber, der tildeles koncessioner i de enkelte felter. Det er et system, der er klassisk skatte-teknik i land trods alle de dårlige erfaringer, man har med dette i land. Selskaber kan flytte overskuddene ved fiktive prisfastsættelser mellem sammenhørende selskaber – nultrækprocentsakrobatik er der nogen der kalder det. Hvorfor dog stå til søs med et sådant system, når andre muligheder byder sig til?

Retsforbundet har igen og igen foreslået, at man for hvert enkelt felt skal lade indtægtsmulighederne vurdere i kraft af efterforskningsresultaterne samt geologernes og andre fagfolks vurdering. Derefter skal man lægge en sådan afgift på hvert enkelt felt, at det lige akkurat giver en rimelig forretning for dem, der tildeles koncession, når de bærer sig fornuftigt ad, men heller ikke mere, for ellers tildeler man dem jo en urimelig monopolgevinst.

En sådan mulighedsbeskatning kendes fra land som noget fornuftigt, der ikke kan manipuleres med. Det hedder på land grundskyld.

Retsforbundet ønsker grundskyldens princip overført også til undergrunden, og at det skal være fuld grundskyld, der bliver tale om, er det eneste rimelige ud fra princippet om, at undergrundens værdier, de naturskabte værdier, må tilhøre det danske folk som helhed. Det var det, Nikolaj Frederik Severin Grundtvig slog til lyd for med ordene: »Et-

hvert folk er sit fædrelands rette grundejere.« Det må også gælde undergrundens værdier.

Det er en politik, der harmonerer ikke alene med retsforbundets program, men sandelig også med socialdemokratiets, og jeg garanterer for, at der vil være flertal herfor i denne folketingsssal, hvis socialdemokratiet og regeringen vil vedstå princip-, arbejds- og valgprogrammer.

Kan vi her og nu få et utvetydigt tilsagn fra regeringen og regeringspartiet herom? Jeg efterlyser klare løfter herom og hurtig politisk opfølgning ved fremsættelse af konkrete skatteforslag.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er til hr. Svend Heiselberg, der kom til at sige noget forkert heroppe. Han påstod, at det var fremskridtspartiet, der havde sat socialdemokratiet til magten. Det passer ikke. Når socialdemokratiet har kunnet få held til at få lov til at regere her i Danmark, er det, fordi venstre ikke har været i stand til at udgøre et alternativ, som vælgerne havde tillid til.

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet her i første runde. Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 18.45, hvor statsministeren svarer.

Mødet udsat kl. 17.35

Mødet genoptaget kl. 18.45.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg finder det naturligvis rigtigt at gøre nogle bemærkninger til den i øvrigt meget stilfærdige debat, der har fundet sted her i dag i anledning af min åbningstale, og jeg vil først sige noget om de grønlandske problemer.

Hr. Preben Lange gjorde opmærksom på, at regeringen havde tilkendegivet, at Danmark helst ønsker, at Grønland forbliver i EF. Det vil jeg gerne også ved denne lejlig-